

בְּהַאי עֲבָדָא כְּשִׁפְחָה, אֶלְא בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא, בְּגִין דְּאוֹרֵייתָא דְּאִיהִי חִירוֹ, אִיהִי עֲמָה
בְּגִלּוּתָא בְּתַרְגָּא, דְּאִיהִי חִירוֹ דִּילָהּ, מַה דְּלָא
הָוָה הָכִי בְּגִלּוּתָא קְדַמָּא, דְּלָא הָוָה לָהּ
וְלִבְנָהָא אוֹרֵייתָא דְּאִיהִי חִירוֹ, דְּאוֹרֵייתָא וְדָאי
אִיהִי חִירוֹ, בְּמַלְכוּתָא דִּילָהּ בִּיקְרָא דִּילָהּ, הָדָא
הוּא דְּכְתִיב (משלי ג טו) יִקְרָה הִיא מְפִינִינִים, וּבְגִין
דָּא לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֲבָדִים (שמות כו ז), וְדָא הוּא
דְּאָמַר כִּי לֹא בְּחַפְזוֹן תֵּצֵאוּ, וּבְמַנוּסָה לֹא
תִלְכוּן, כִּי הוֹלֵךְ לְפָנֶיכֶם יְהוָה (ישעיה נב
יב). יְהוָה וְדָאי אִיהוּ יוֹקִים לֹון מְעַפָּרָא, וְאִיהוּ
נְהִיר עַל אֲנָפוּי דְּיִשְׂרָאֵל, וּבִיה אֲשַׁתְּמוּדְעִין
כָּל עֲלָמִין דְּאִינוּן (שם סא ט) זֶרַע בְּרוּךְ יְהוָה.
וְאַתְּפִשְׁט קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְכָל כְּנוּיִין,
וּמְרַכְּבוֹת דְּמַטְטְרוּן, דְּאִינוּן
כוז"ו בְּמוֹכְס"ז כּוּז"ו, מִצַּפ"ץ, וְאַתְּמַר
בִּיה (ישעיה לב) וְלֹא יִכְנַף עוֹד מוֹרִיךְ, וְהִיו עֵינֶיךָ
רְאוּת אֶת מוֹרִיךְ, בְּהֵוָה זְמַנָּא, כִּי עֵין בְּעֵין
יֵרְאוּ בְּשׁוּב יְהוָה צִיּוֹן (שם לב ט), וְאַתְּפִשְׁט
מְרַכְּבוֹת דְּלִתְתָּא, וְאַתְּלַבֵּשׁ בְּמְרַכְּבָה דִּילִיהּ
דְּאִיהִי אֲדִנ"י, שֵׁם הַמְרַכְּבָה דָּא יְהוָה, כְּנוּי"י
דָּא אֱלֹהִי"ם, דְּסָלִיק לְחַשְׁבֵּן אֱהִי"ה אֲדִנ"י,
וְאִיהוּ כְּנוּי"י דְּתַרִּין שְׁמָהָן אֲלִין וּבִיה אֲתַפְסִיין.
אֱהִי"ה אִיהוּ יְהוָה, ו' דְּאִיהוּ כְּלִילָא דְּשִׁית
סְטָרִין, דְּבַהוֹן חֲתִים שִׁית סְטָרִין,
וְאִינוּן יְהוָה הו"י וְהו"י וְהו"י וְהו"י וְהו"י וְהו"י, יְהוָה
נְטִיל לִיה יְמִינָא דְּאִיהוּ חֶסֶד, וְחֲתִים בִּיה
לְחַכְמָתָא, וּבִיה הָרוּצָה לְהַחְפִּים יְדָרִים. (ד' טו
ע"ב) הו"י נְטִיל לְשִׁמְאָלָא דְּאִיהוּ גְבוּרָה, וְחֲתִים
בִּיה לְעוֹתָרָא, וּבִיה הָרוּצָה לְהַעֲשִׁיר יֶצְפִּין,
וְהו"י פְּנָה לְמִזְרַח, וְנְטִיל לִיה עַמּוּדָא
דְּאֲמַצְעִיתָא, וְחֲתִים בִּיה כְּנוּי, וְי"ה נְטִיל לִיה
נוטל לו ירך זמין ומסתכל בו למעלה, וחותם בו חיים. הי"ו

יוצאת הבת בעבד הזה כמו
שפחה, אלא בקדוש ברוך הוא,
משום שתורה, שהיא חרות, היא
עמה בגלות האחרונה, שהיא
החרות שלה, מה שלא היה כף
בגאולה הראשונה, שלא היה לה
ולבניה תורה שהיא חרות,
שתורה היא ודאי חרות,
במלכות שלה, בכבוד שלה. זהו
שכתוב יקרה היא מפנינים,
ומשום זה לא תצא כצאת
העבדים. וזה שאמר כי לא
בחפזון תצאו ובמנוסה לא
תלכוני כי הלך לפניכם יהוה.
יהוה ודאי, הוא יקים אותם
מהעפר, והוא מאיר על פני
ישראל, וכו' נודעים כל
העולמות שהם זרע ברך ה'.
והתפשט הקדוש ברוך הוא
מכל הכנויים ומרכבות של
מטטרוין, שהם כוז"ו במוכס"ז
כוז"ו מצפ"ץ, ונאמר בו ולא
יכנף עוד מוריך והיו עיניך ראות
את מוריך. באותו זמן כי עין
בעין יראו בשוב יהוה ציון,
והתפשט מרכבות שלמטה
והתלבש במרכבה שלו, שהיא
אדנ"י. שם המרכבה זה יהוה,
כנוי זה אלהי"ם, שעולה
לחשבון אהי"ה אדנ"י, והוא
כנוי של שני השמות הללו, ובו
הם מתפסים.
אח"כ הוא יהו"ו, שהוא כלול
מששה צדדים שבהם חותם
ששה צדדים, והם: יהו"ו הו"י
והו"י וי"ה הי"ו יו"ה. יהו"ו נוטל
לו זמין, שהוא חסד, וחותם בו
לחכמה, ובו הרוצה להחפים
יְדָרִים. הו"י נוטל לשמאל,
שהוא גבורה, וחותם בו לעשר,
ובו הרוצה להעשיר יצפין. והו"י
פנה למזרח ונוטל לו עמוד
האמצעי, וחותם בו בניס. וי"ה
נוטל לו ירך זמין ומסתכל בו למעלה, וחותם בו חיים. הי"ו